

tionem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrunque stupor, utrinque miraculum. Et quod Deus sceminae obtemperet, humilitas absque exemplo: et quod Deo scemina principetur, sublimitas sine socio. In laudibus Virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quodcumque ierit. Quibus ergo laudibus iudicet dignam, quæ etiam præsit? Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare. De authore tuo loquens Evangelista: Et erat, inquit, subditus illis: haud dubium quin Mariæ et Joseph. Erubescere, superbe cinis: Deus se hominibus subdit, et tu dominari gestiens hominibus, tuo te præponis auctori.

Lectio V.

SI hominis, & homo, imitari dignaris exemplum, certè non erit tibi indignum, sequi auctorem tuum. Si non potes forsitan sequi eum, quodcumque ierit, dignare vel sequi, quod tibi condescendit. Hoc est, si non potes sublimem incedere semitam Virginitatis, sequere vel Deum per tutissimam viam humilitatis: à cuius rectudine si qui etiam de virginibus devierint, ut verum fatear, nec ipsi sequuntur Agnum quodcumque ierit. Sed scilicet Maria, cui nec humilitas defuit, nec Virginitas. Et quidem singularis Virginitas, quam non abstulit, sed exulit secunda Virginitas; et incomparabilis prorsus sæcunditas, quam Virginitas simul comitatur, et humilitas.

Lectio VI.

VENERAMINI ergo, Coniuges, in carne corruptibili, carnis integritatem. Miramini etiam vos, Sacræ Virgines, in Virgine sæcunditatem: Imitamini

omnes homines, Dei Matris humilitatem. Honorate, sancti Angeli, vestri Regis Matrem, qui nostræ adoratis Virginis Prolem, ipsum unique postitum, ac vestrum Regem, nostri generis reparatorem, vestri civitatis instauratorem. Cujus apud vos tam sublimis, inter nos tam humilis, à vobis pariter, et à nobis detur, et dignitati debita reverentia, et dignationi honor et gloria, in sæcula sæculorum. Amen.

In tertio Nocturno.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. 2.

IN illo tempore: Ut perfecerunt parentes Jesu, omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galilæam, in civitatem suam Nazareth. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

In Cap. 2. Luc.

DEFEREBAT homini Christus, deferrebat ancillæ. Ipse enim dicit: Ecce ancilla Domini. Deferrebat simulato Patri: Et miraris, si Deo detulit? An homini deferre pietas est, Deo deferre infirmitas est? Vel ex humanis divina perpende, et quid honoris Patri debeatur agnosce. Pater honorificat Filium: Non vis ut Filius honorificet Patrem. Pater voce cælesti in Filio se complacere confitetur, non vis ut Filius humana carnis indutus amictu, cum humano loquatur affectu, Patrem dicat esse majorem? Sed cur non accipiam religiosis auribus Filium Patri in susceptione corporis obediens, cum religioso accipiam Patrem Filio deferentem?

Lectio VIII.

DISCE potius tuæ utilitatis præcepta, et exempla pietatis agnosce.

bus tuis debet
Filius non
pore, non o
si personis
sunt. Et
ille cælestis
expertus est
doris injuria
dium; partu
longa fastidi
Quid anxios
liorum profu
alienis usibu
his obsequi
pendi.

Lectio sancti

IN illo tempore
discipuli
qui misit n
interrogat
reliqua.

Homilia sancti
Tra

CUM dixerit
xisset
iones, qu
eius abscess
at: Hæc